

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ฉากของเรื่องเกิดขึ้นที่ใด
ก. กูเขา ข. ป่าช้า ค. ท้องนา ง. ชายป่า
๒. กลอนดอกสร้อยร่ำในป่าช้า ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายในข้อใด
ก. เพื่อแสดงความสามารถของกวี ข. เพื่อให้เป็นวรรณกรรมประจำชาติ
ค. เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์ ง. เพื่อถ่ายทอดบทกวีที่ไพเราะของอังกฤษให้คนไทยได้อ่าน
๓. ผู้เขียนมุ่งเน้นในเรื่องใด
ก. บรรยายธรรมชาติในยามเย็น ข. แสดงความจริงเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์
ค. แสดงแนวคิดในการดำเนินชีวิต ง. เล่าประสบการณ์ที่พบเห็น
๔. แนวคิดหลักของกลอนดอกสร้อยร่ำในป่าช้า สัมพันธ์กับข้อใด
ก. ความตายติดตามแสง ทำขึ้น ประลัยเฮย ข. อาการอันเกิดด้วย น้ำใจ แปรฤ
ค. นิ่งขาดปราศโทสา คติน่อ ใจเฮย ง. สามารถอาจน้ามงด วาจา ตนเฮย

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๕-๖

"ศพเอ็กซ์ไฟว์	ไม่มีใครขึ้นซื้อระบืองาน
ไม่เกรงใครนั้นทว่าประจาน	ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ
ถึงบางทึมบ้างเป็นอย่างเล็ด	ก็ไม่ดูตลาดเดดประเสริฐสุนทร
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ	เป็นเครื่องหนุนน่านตลิ่งเวชเชย"

๕. ผู้เขียนแสดงความรู้สึกเช่นใด
ก. ชิงชัง ข. วังเวง ค. น้อยใจ ง. สิ้นเวช
๖. คำประพันธ์ดังกล่าวแสดงแนวคิดใดเด่นชัดที่สุด
ก. การทำพิธีศพ ข. ความไม่เที่ยงธรรมในสังคม
ค. ความลำบากของญาติผู้ตาย ง. ความศรัทธาของมนุษย์
๗. กลอนดอกสร้อยในป่าช้า ผู้แต่งได้แต่งขึ้นตามคำแปลของบุคคลในข้อใด
ก. พัน สาลักษณ ข. เสฐียรโกเศศ ค. ตรี นาเคประทีป ง. พระยาอุปกิตศิลปสาร
๘. ผู้แปลกลอนดอกสร้อยรำนึงในป่าช้าได้แปลมาจากกวีนิพนธ์ของผู้ใด
ก. F.W. Bain ข. Chales Dickens ค. Thomas Gray ง. Phoo Yai Ban
๙. ข้อใดไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของกลอนดอกสร้อย
ก. วรรคดับมีลักษณะดังนี้ ๐เอ้น๐๐ ข. ต้องจบด้วยคำว่าเฮย
ค. มีลักษณะคล้ายกลอนสุภาพ ง. ไม่มีสัมผัสในและทุกวรรคต้องมี ๔ คำ

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๐-๑๑

"...แม่คนลืมสิ่งใดได้สนิท ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย
ใครจะขมอะไรทั้งซึ่งสิ่งสุข เคยเป็นทุกข์แห่งใจเสียได้ง่าย
ใครจะขมอะไรแด่แสนสวาท โดยไม่ซาบซาใจฝอลับเอบ"

๑๐. จากคำประพันธ์ข้างต้น มีการใช้ศิลปะการประพันธ์แบบใด
- ก. การเล่นคำซ้ำ ข. การใช้ภาพพจน์ ค. การเล่นคำนำทอง ง. การเล่นคำไวพจน์

๑๑. จากข้อ ๑๐ ผู้ประพันธ์เสนอแนวคิดสำคัญในเรื่องใด

ก. ธรรมชาติของมนุษย์ที่ยังมีกิเลส

ข. คนเรารักชีวิตมาก

ค. มนุษย์กับศพนีความคิดไม่ต่างกัน

ง. ความอาลัยอาวรณ์ในลาภยศ

๑๒.

"ยามเอยยามนี้ อากาศเย็นเยือกหนาวครววิกาล มีก็แต่จิ้งหรีดกระกรีดกริ่ง! คอกควายว้าวระเระเป่าเป่า! เนียง	ปกนิมิตมัวท่วสถาน ส่งดปานป่าใหญ่ไร้สำเนียง เรไหร่ง! ร้องขรมระงมเสียง รู้ว่าเสียงเระระแว่วแว่วเอย"
--	--

คำประพันธ์นี้ไม่ปรากฏวรรณศิลป์ใด

ก. สัทพจน์

ข. อุปมา

ค. อุปลักษณ์

ง. การเล่นเสียงสระ

๑๓. "นมดวิตกนมดเสียดาหมดนมายปอง" ข้อใดมีศิลปะการประพันธ์เหมือนคำประพันธ์ข้างต้น

ก. นางยามผินตามใจเระเระไครเอย

ข. เคยเสียดาเคยวิตกเคยปอกครอง

ค. ทิ้งตนตูปเลี้ยวอยู่เดียวเอย

ง. จับจ้องร้องแฉิกเนียงแฉกขวัญ

๑๔. คำประพันธ์ในข้อใดเด่นในเรื่องการเล่นเสียงสัมผัสพยางค์จนมากที่สุด

ก. จับจ้องร้องแฉิกเนียงแฉกขวัญ

ข. เรไหร่ง! ร้องขรมระงมเสียง

ค. นรีไต่ท่อน้องสมุทรสุดสาธา

ง. เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงิบสงัด

๑๕. ความคิดใดที่ผู้ประพันธ์มีได้กล่าวไว้

ก. ความตายเป็นเรื่องธรรมดาของทุกคนที่ต้องพบเจอ

ข. ความรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วยนำทางชีวิตให้ก้าวต่อไป

ค. ความเหงาและความท้อเป็นเรื่องราวธรรมดาของมนุษย์

ง. อย่าดูถูกชาวนาชาวไร่ที่มีชีวิตที่เรียบง่าย

๑๖. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้องตามเนื้อหาในกลอนดอกสร้อยร่ำนึ่งในป่าช้า

ก. "นางเอยนางไกล" หมายถึง ไหนางไกลจากพวกมกในญี่ใฝ่สูง

ข. "ซากเอยซากศพ" หมายถึง ซากศพของคนชั้นต่ำพวกชาวนาชาวไร่

ค. "ดวงเอยดวงมณี" หมายถึง ของดีมีคุณค่าหรือมีประโยชน์

ง. "ทอดเอยทอดทิ้ง" หมายถึง คนเราเมื่อตายแล้วก็ทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยมี

๑๗. ข้อใดกล่าวถึงเรื่อง กลอนดอกสร้อยร่ำนึ่งในป่าช้า ไม่ถูกต้อง

ก. เรื่องนี้เขียนขึ้นที่สุสานเก่าของเมืองสตอกโฮล์ม ในมณฑลบักกิงแฮมเชอร์

ข. นำมาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written in a Country Churchyard

ค. เป็นการเขียนร่ำนึ่งเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย

ง. ผู้แต่งคนแรกเป็นกวีชาวอังกฤษ ประมาณศตวรรษที่ ๑๘

๑๘. คำศัพท์ในข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. น้าง หมายถึง เคลื่อนจากที่

ข. ร์ในฐานะ หมายถึง ที่เฉพาะส่วนตัว

ค. กถามุข หมายถึง เรื่องราวอันศักดิ์สิทธิ์

ง. ปกนิ หมายถึง แผ่นดิน

๑๙. "เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงิบสงัด มีปวตน์เป็นไปไม่วิตการ" คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่าอย่างไร

ก. นิสิต

ข. ร่างกายและจิตใจ

ค. ความยินดี

ง. ความเป็นไป

๒๐. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้โวหารภาพพจน์ประเภทใด

"ความเอยความรู้ เป็นเครื่องชูทางสว่างไสว
หมดโอกาสที่จะชั่ต่อนี้ไป ละห่วงใยอบากรู้ลงสู่ดิน"

ก. อุปมา

ข. อุปลักษณ์

ค. บุคลาธิษฐาน

ง. นามนัย